

Jane Aamund
Onklerne og deres fruer
192 sider
Peoples Press

Hensigten med bogen er i forordet tydelig. At få mændene af idag til at skyde brystkassen lidt mere frem, indrette deres huler derhjemme og i det hele tage turde være noget mere fremme i skoene.

Den ægte mand, som urinstinkterne har født ham, er ofte noget af en sagablod, og han forsvinder mellem hænderne under opvæksten hos forældre, der tysser på dem og pædagoger, der snakker med dem.

Den ansporing er det mest fremadstræbende i bogen, der mestendels er en lidt for tam gennemgang af personer, Jane Aamund fra erindringsbogen gerne vil fortælle om, som hun har lagt mærke til var onkler og tanter af en vis støbning, som de var dengang, og som det ser ud til, at vi ikke får tilbage.

Men, indrømmet, vi læste ikke bogen til ende. For det er lidt for meningsløst at få en masse at vide om tandlæge Christiansen, der gjorde ditten og datten, onkel Johan, tante Flora, onkel Viggo, Theodor og tante Esther fra Lemvig.

Bogen er ikke så stor, det er indholdet heller ikke; bare beskrivelser af mennesker. Er man til Aamund, så skal man nok have fat i bogen. Udover denne skare, er der ikke så meget at komme efter.